

Piotr Szczepanik, Jesteś tu

W słońcu, w zaczepnym wietrze
W przelotnym deszczu, w porywach burz
Na każdym kroku wciąż byłeś przy mnie
Do twego głosu przywykłem już

Jesteś tu, a przecież chciałaś pójść
Jesteś znów, choć tyle było słów
Jesteś tu, by wszystko zacząć znów
Nie, nie mów nic, ważne tylko jest, że

Jesteś tu, wybaczać umiesz mi
Jesteś tu, rozumiesz mnie jak nikt
Jesteś tu, uśmiechasz się od drzwi
Wszystko mi mówią oczy twoje

Dzisiaj i w tym, co przeszło
W tym, co nadejdzie, co spotka nas
Pozostań przy mnie przy wspólnych troskach
I przy radościach powszednich dni

Jesteś tu, wybaczać umiesz mi
Jesteś tu, rozumiesz mnie jak nikt
Jesteś tu i, proszę, zostań już
Przecież to tak niewiele jest